

ind, at der på det område var frit slag.

Begrundelsen var tydeligvis, at han regnede med, at et S/SF-flertal efter 1987-valget ville forhøje formueskatten, men den vanskæbne blev Danmark da heldigvis sparet for.

Derfor er det i øjeblikket sådan, at socialdemokraternes skattereftaktikkumspring er årsagen til, at dér, hvor mulighederne er lettest for at nedsætte de direkte skatter, er formueskatten.

Og man må naturligvis til enhver tid kende sin besøgstid og gøre fremskridtene, hvor vejen er lettest fremkommelig.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Lovforslagets vedtagelse vil være udtryk for, at det borgerlige Danmark ønsker politisk konfrontation. Det lægger gift for en samordnet og solidarisk økonomisk politik, der kunne tage fat på en løsning af Danmarks grundlæggende økonomiske problemer.

Der er tale om en grov og udfordrende omlægning af dansk fordelingspolitik, når Folketingets borgerlige partier dramatisk nedsætter formueskatten for de 1-2 pct. af befolkningen, der ejer mest, samtidig med at de samme partier gennemfører store nedskæringer i levofoden for nogle af de dårligst stillede med dyrere medicin, lavere bistandshjælp, dårligere uddannelsesmuligheder, ringere hjemmehjælp osv.

Mindretallet ønsker at tilkendegive, at udvalgsarbejdet om L 83 har været præget af regeringens totalt manglende vilje til at afhjælpe selv de mest indlysende urimelige dele af det nuværende formueskattesystem. Man har alene ønsket en asocial gaveuddeling og ikke en løsning af de forvridninger, som det nuværende formueskatteeft og de særlige nedslag for fysiske erhvervsaktiver hos personligt erhvervsdrivende er udtryk for.

Der har været tale om usaglige og lidet udømmende svar på udvalgets spørgsmål, og flertallet har insisteret på betækningsafgivelse, før alle spørgsmål var besvaret.

Den påtænkte formueskatteeftelse begrun-

des med påståede positive virkninger på investering og beskæftigelse. Der er ikke under udvalgsarbejdet fremført nogen form for dokumentation for art og omfang af disse virkninger. Påstanden om, at lovforslaget skaber ekstra 10.000 arbejdspladser, synes helt grebet ud af luften. Og det er på ingen måde sandsynliggjort, at et givet beløb i generelle formueskatteeftelser har større positiv virkning end en mere målrettet erhvervsfremmeindsats.

Derimod har udvalgsarbejdet trods skatteministerens helt utilfredsstillende svar dokumenteret, at der gives økonomiske forbedringer på flere hundrede tusinde kroner til nogle få meget velhavende, der i forvejen har udnyttet mulighederne for at reducere den skattepligtige indkomst.

Dette billede forstærkes af de stillede ændringsforslag og af de bebudede lettelser, specielt for hovedaktionærer, hvis disse skal gennemføres, samtidig med at formueskatteeftet bevares i sin nuværende form.

Et *flertal inden for mindretallet* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) har under udvalgsarbejdet formuleret et klart, konstruktivt alternativ til regeringens lovforslag, et alternativ, der burde kunne samle bred politisk enighed, fordi det løser de reelle problemer ved formueskattens nuværende udformning. Socialdemokratiets alternativ ville være et godt udgangspunkt for en bredere politisk diskussion om omlægning af vort samlede skatte- og afgiftssystem, der presser sig på i lyset af den europæiske udvikling. Vedtagelse af regeringens forslag trækker modsat. En kommende socialdemokratisk regering vil betragte det som en af sine første opgaver at få gennemført en ændring af formueskatten efter de retningslinjer, Socialdemokratiet har skitseret under udvalgsarbejdet. Der bliver ikke politisk ro om formueskatten, før en sådan ændring er ført igennem. Socialdemokratiets udkast til ændringsforslag er optrykt som et bilag til denne betænkning.

Et *mindretal inden for mindretallet* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) skal henvise til det af partiet fremsatte beslutnings-